



SKATTEMINISTERIET

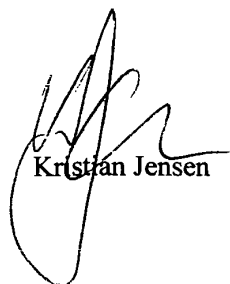
J.nr. 2006-511-0078

Dato:

17 OKT. 2006

Til

Folketinget - Skatteudvalget



Kristian Jensen



/John Fuhrmann

Vedrørende forslag til lov om ændring af tinglysningsafgiftsloven
(Digital tinglysning m.v.)

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring med frist den 14. august 2006. Til udvalgets orientering vedlægges et høringsskema. De modtagne høringssvar er tidligere sendt til udvalgets orientering, jf. SAU alm. del - Bilag 217. Forslaget er endnu ikke fremsat.



Hørings svar og kommentarer hertil:

Organisation	Hørings svar	Kommentar
Advokatrådet	<p>Advokatrådet anfører følgende til forslagens § 1, nr. 24. Til den foreslåede stk. 2 i § 18 bemærkes, at den foreslåede udvidelse af kredsen af hæftende § 17-virksomheder i sagens natur vil kunne være meget byrdefuld for disse virksomheder og ikke synes at stå i rimeligt forhold til de anførte administrative hensyn affødt af "En skattekonto" og saldoprincippet.</p> <p>Det forekommer således ikke korrekt, når det anføres, at det ikke vil "være muligt at spore beløbene tilbage til dokumenternes parter". I det omfang, der måtte være behov herfor, vil der kunne ske identifikation af de dokumenter, som en restance konkret måtte relatere sig til, således at restancerne kan gøres gældende over for de(n) endeligt forpligtede.</p> <p>Advokatrådet anfører ligeledes, at det faktum, at den hæftende storkunde "efter dansk rets almindelige regler vil ... kunne kræve afgiften af den afgiftspligtige" så vidt det ses ikke nødvendigvis sikrer den pågældende storkunde mod at lide tab, f.eks. i den situation, hvor der opstår uenighed om afgiften, således at storkunden mødes med en hæftelse, som overstiger den forudbetaling el. lign, som storkunden har kunnet sikre sig.</p>	<p>Den angivelse af afgiften, som storkunder foretager, vil være et samlet beløb for alle de dokumenter, de har anmeldt til tinglysning.</p> <p>SKAT har oplyst, at det derfor ikke umiddelbart vil være muligt for forvaltningen at identificere beløbene for hver enkelt transaktion med henblik på at fremfinde den transaktion, som storkunden ikke har afregnet (pga. manglende betaling fra storkundens kunde). Der er således ingen direkte afstemning mellem den afgift som storkunden angiver til told- og skatteforvaltningen og den afgift, som e-TL har beregnet.</p> <p>SKAT har dog mulighed for efterfølgende at foretage kontrol af tinglysningsafgift hos den enkelte storkunde. Det kræver dog en nærmere behandling af hver enkelt storkundes sag.</p> <p>Storkunden beregner og angiver afgiften på såvel egne som kunders vegne. Det er derfor skatteministeriets opfattelse, at det er i overensstemmelse med sædvanlige hæftelses- og opkrævningsbestemmelser, at den storkunde, der opkræver afgifter hos kunder på vegne af staten og angiver disse beløb som ét bruttotal til told- og skatteforvaltningen, også er den virksomhed, som hæfter for det angivne beløb over for told- og skatteforvaltningen.</p>
Dansk Handel & Service	Dansk Handel & Service har ingen bemærkninger til det fremsendte lovforslag. Dansk Handel & Service henviser til orientering til den udtalelse, som Dansk Handel & Service har afgivet til	Skatteministeriet har noteret sig bemærkningerne.

	<p>Justitsministeriet vedrørende Delbetænkning afgivet af Justitsministeriets Tinglysningsudvalg om digital tinglysning. Heri fremhæves bl.a. at løsningen med den digitale signatur ikke må stå alene, og alternative midlertidige løsninger må stilles til rådighed for forbrugeren.</p>	
Datatilsynet	<p>Datatilsynet bemærker for det første, at Datatilsynets udtalelse er begrænset til at angå told- og skatteforvaltningens behandling af oplysninger, da Datatilsynet ikke har kompetence til at tage stilling til spørgsmål vedrørende domstolens behandling af personoplysninger.</p> <p>For så vidt angår det i forslaget anførte om kontrol af storkunder bemærkes, at Datatilsynet i sin praksis forudsætter, at myndigheder i forbindelse med sammenstilling og samkøring i kontroløjemed bl.a. har et klart og utvetydigt retsgrundlag at arbejde på, og at de personer, der berøres af kontrolordningen, skal have forudgående information om kontrolordningen, jf. persondatalovens § 5, stk. 1. Sammenstilling og samkøring i kontroløjemed forudsætter endvidere, at behandlingen anmeldes til Datatilsynet, jf. persondatalovens §§ 43-44, samt at tilsynets udtalelse indhentes, inden behandlingen iværksættes, jf. § 45, stk. 1, nr. 4.</p> <p>Idet Datatilsynet går ud fra, at lovforslaget – i det omfang det behandler personoplysninger – vil skulle respektere persondataloven, giver udkastet ikke Datatilsynet anledning til bemærkninger.</p>	<p>Skatteministeriet har taget Datatilsynets bemærkninger til efterretning.</p>
Domstolsstyrelsen	<p>Domstolsstyrelsen har anført en lovteknisk bemærkning.</p>	<p>Lovteksten er blevet præciseret i overensstemmelse hermed.</p>
Dommerfuldmægtigforeningen	<p>Dommerfuldmægtigforeningen anfører, at den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 2, om, at den registrerende myndighed skal kvittere for afgiftens betaling ved påtegning på dokumentet, synes at forudsætte, at der eksisterer et fysisk dokument, som returneres til anmelderen, der således modtager en</p>	<p>Skatteministeriet mener ikke, at forslaget til tinglysningsafgiftslovens § 16, stk. 2, forudsætter, at der eksisterer et fysisk dokument. Når der i lovforslaget omtales dokumenter og påtegninger, er der i forhold til det digitale tinglysningssystem tale om digitale do-</p>

	<p>kvittering.</p> <p>I det digitale tinglysningssystem vil dokumenterne imidlertid kun eksistere i elektronisk form. Som det fremgår af den fremtidige formulering af tinglysningslovens § 16, stk. 2, som affattet ved lov nr. 539 af 8. juni 2006, skal meddelelsen om et dokument's tinglysning i fremtiden sendes til anmelderen og ikke påtegnes dokumentet. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, hvis kvitteringen for afgiftens betaling gives på samme måde og eventuelt i samme meddelelse.</p>	<p>kumenter og påtegninger. Dette er i overensstemmelse med definitionen i tinglysningslovens § 7, stk. 2, som affattet ved lov nr. 539 af 8. juni 2006, lov om ændring af lov om tinglysning og forskellige andre love (Digital tinglysning).</p>
<p>Ejendomsforeningen Danmark</p>	<p>Ejendomsforeningen Danmark er positiv over for alle tiltag, der letter administrative byrder for anmeldere af skøder, pantebreve og andre dokumenter til tinglysning og aflysning.</p> <p>Ejendomsforeningen Danmark støtter ligeledes op om forslaget om at ændre forfaldstidspunktet for tinglysningsafgiftens betaling fra tidspunktet for anmeldelsen til tinglysning til tidspunktet for tinglysning eller registrering.</p> <p>Et sådan princip burde allerede være gældende i dag, idet såvel købere som sælgere som ejere af fast ejendom i dag bliver belastet med ekstra omkostninger, såfremt sagsbehandlingstiden ved tinglysningsretterne trækker ud, som følge af at mellemfinansieringsperioden for eksempel ved køb af fast ejendom derved bliver længere.</p> <p>Ejendomsforeningen Danmark anfører, at visse tinglysningsretter fungerer ganske utilfredsstillende med alt for lange ekspeditionstider, og hvis man samtidig anlagde den synsvinkel, at tinglysningsretternes opgave også er at bidrage til statskassens indtjening, vil indførelsen af det ændrede forfaldstidspunkt alt andet lige fremme sagsbehandlingstiden.</p> <p>Ejendomsforeningen Danmark er glade for, at myndighedernes intention er, at indførelsen af et digitalt tinglysningssystem skal indebære, at tidspunktet for</p>	<p>Ændring i forfaldstidspunktet skyldes indførelse af digital tinglysning. I det digitale tinglysningssystem vil tidspunktet for anmeldelsen til tinglysning eller registrering og tidspunktet for tinglysning eller registrering sædvanligvis være sammenfaldende, idet tinglysningen sker i realtid.</p>

	<p>anmeldelse til tinglysning eller registrering er sammenfaldende – i realtid – med tidspunktet for tinglysning. Ejendomsforeningen Danmark henstiller samtidig til, at staten afsætter tilstrækkelige økonomiske midler til udviklingen og gennemførelsen af det digitale tinglysningssystem.</p>	
Finansrådet	<p>Finansrådet finder det positivt, at der med udkastet ses at være taget hul på nogle af de problemer, som tidligere har været drøftet med Domstolsstyrelsen i forbindelse med projektet om digital tinglysning.</p> <p>Finansrådet bemærker, at et af de væsentligste problemer har været spørgsmålet om samtidighed i anmeldelse og overførsel af tinglysningsafgift.</p> <p>Derudover nævnes det, at der endnu er så mange usikkerheder forbundet med digitaliseringen af tinglysningsafgiftssystemet, at Finansrådet forudser nødvendigheden af flere tilretninger af tinglysningsloven i takt med, at kravspecifikationen til det fremtidige IT system udarbejdes.</p> <p>Finansrådet ønsker en uddybende forklaring om hvordan storkundeordningen konkret skal fungere og eksempelvis hvordan de enkelte betalinger kan identificeres, således at en meddelelse fra SKAT om, at en storkunde har betalt for meget eller for lidt i den månedlige opgørelse kan knyttes op på et bestemt kundeforhold. Samtidig ønskes en stillingtagen til, om SKAT skal kunne kontrollere hver enkelt transaktion i en storkundes portefølje, således at det meddeles storkunden, at det samlede beløb er korrekt, men at der ved to eller flere af enkelttransaktionerne er betalt et ukorrekt afgiftsbeløb.</p> <p>Det fremgår ikke af udkastet, eller i øvrigt af lov nummer 539 af 8. juni 2006, "Lov om ændring af lov om tinglysning og forskellige andre love", vedtaget d. 2. juni 2006 (lov om digital tinglysning), om anmelderordningen og angiverordningen er kædet uløseligt sam-</p>	<p>Storkundeordningen er uddybet i forslagets almindelige bemærkninger.</p> <p>Der henvises endvidere til bemærkningerne til Advokatrådets høringssvar.</p> <p>Der er ikke nogen sammenknytning mellem registrering som autoriseret anmelder efter tinglysningslovens kapitel 7 b, som affattet ved lov nr. 539 af 8. juni 2006,</p>

men, eller om en virksomhed, tilmeldt anmelderordningen kan betale via den digitale tinglysningsportal (web-baseret anmeldelse) som angiver/storkunde.

Udkastets § 1, nr. 9, 10 og 12

Af udkastet fremgår det, at det er ministeriets hensigt at indføre regler om afgivelse af erklæringer, som følge af, at der ikke længere kan ske samtidig anmeldelse af dokumenter til tinglysning. Det er ikke helt klart, hvordan, på hvilket tidspunkt og i hvilken form, sådanne erklæringer skal afgives

Udkastets § 1, nr. 10

I relation til spørgsmålet om sammenhængen mellem aflysning og anmeldelse af nyt pant kræves det, at det gamle

og registrering som storkunde. Registreringerne sker hver for sig efter reglerne i henholdsvis tinglysningsloven og tinglysningsafgiftsloven. Det forventes imidlertid, at autoriserede anmeldere vil være systembrugere. Hvis det er tilfældet, er registrering som storkunde et krav. Det skyldes dog systembrugen og ikke autorisationen.

Hvis en autoriseret anmelder anvender e-TL's portal, kan vedkommende som andre portalbrugere vælge at betale afgiften via betalings- eller kreditkort, via netbankoverførsel eller ved at registrere afgiften som en storkunde ved oplysning om storkundennummeret.

Det forventes, at e-TL udformes således, at der i stedet for indsendelse af papirdokumenter kan afgives erklæringer om de oplysninger, der er nødvendige for afgiftens beregning. Det kan for eksempel være oplysninger om, at en betingelse for afgiftsfrihed er opfyldt. Told- og skatteforvaltningen har oplyst, at det forventes, at e-TL vil indeholde et erklæringskatalog med foruddefinerede tekster. Når der dannes et dokument, hvorefter der skal afgives en erklæring, vil anmelderen have mulighed for at vælge den korrekte erklæring fra erklæringskataloget. Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om erklæringerne, herunder karakteren af de oplysninger, der skal afgives, og erklæringernes ordlyd.

Indledningsvis skal det bemærkes at udkastets § 1, nr. 10 vedrører tinglysningsafgiftslovens § 5, stk.

pant "straks" efter tinglysningen af det nye aflyses. Det vil utvivlsomt give anledning til tvivl, hvis ikke ordet straks uddybes i enten lovtæksten eller i bemærkningerne. En meget stram frist vil desuden forøge risikoen for, at selv mindre fejl – menneskelige såvel som systemmæssige – fører til, at tinglysningsafgiften ikke kan genbruges. Uanset om disse tab bæres af anmeldere (herunder pengeinstitutter) eller af forbrugerne, anser Finansrådet det for en lidet ønskværdig situation, at muligheden for at overføre tinglysningsafgift besværliggøres.

For at man kan få lov at afgiftsoverføre fra et pantebrev til et andet, er der med gældende lovgivning og fortolkningspraksis strenge krav til samtidighed.

Reglen i Tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 2 fortolkes af SKAT således, at det nye pantebrev skal være underskrevet, inden det gamle lån indfries. Det sker ofte i ejerskiftesager, at denne samtidighed ikke overholdes, da der er flere parter involveret i en sag. Køber mister i disse tilfælde retten til afgiftsoverførelse. I rene konverteringer vil samtidighedsreglen ikke give anledning til større problemer, men i ejerskiftesager vil der også ved digital tinglysning opstå vanskeligheder, da det er forskellige parter (pengeinstitutter, advokater, ejendomsmæglere og privatpersoner), der ekspederer sagen. Købers pengeinstitut vil som regel tinglyse det nye pantebrev, mens det er sælgers pengeinstitut, der foretager indfrielsen.

Finansrådet anbefaler, at begrebet straks i relation til tiden fra anmeldelse til tinglysning af det nye pant og til afløsningen af det tidligere pant (som omtalt i bemærkningerne til § 1, nr. 10) erstattes med en præcis tidsangivelse. En passende tidsfrist ville i den sammenhæng være 5 bankdage.

Udkastets § 1, nr. 13

Den omtalte bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler for udfærdigelsen af erklæringer (§ 1, nr. 9, 10 og

4, dvs. pant i erhvervsaktiver.

I Finansrådets bemærkninger til udkastets § 1, nr. 10 kommenteres både den forslåede ændring i tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 4 (pant i erhvervsaktiver) samt tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 2 (pant i fast ejendom) generelt.

Kravet til at det gamle pant aflyses "straks" vedrører alene udkastets § 5, stk. 4, dvs. pant i erhvervsaktiver.

Lovforslaget er ændret på dette punkt.

Der henvises til bemærkningerne til svaret vedrørende udkastets § 1, nr. 9, 10 og 12.

12) bør være afgrænset, så det på forhånd er fastsat, at erklæringerne indbygges i IT systemet, således at der kan ske direkte systemkontrol

Udkastets § 1, nr. 23

Af den gældende § 17 fremgår det, at virksomheder kan betale på egne eller kunders vegne. Dette er ændret i udkastet, således at virksomheder nu blot kan vælge at betale afgiften månedligt. Finansrådet anbefaler, at det på anden måde tydeliggøres, at det ikke har været hensigten at ændre loven på dette punkt, hvis ikke formuleringen bevares.

Finansrådets forståelse af ændringsforslaget til § 17 er, at en anmelder/angiver er stillet på samme måde som i dag, såfremt SKAT ikke er enig i det angivne, og at sagen således sendes til afgiftsprøvelse. Modsat antager Finansrådet, at sagen er afgjort og anmelder/angiver har fået medhold, såfremt SKAT ikke gør indsigelser i forbindelse med den månedlige angivelse, med mindre indsigelsen skyldes en oprindelig fejl. Det anbefales i den forbindelse at såvel den månedlige kontrol som stikprøvekontrollen (se bemærkningerne til udkastets § 1, nr. 25) afgrænses tidsmæssigt, således at angivere senest 10 bankdage efter angivelsen skal have modtaget besked, såfremt afgiftsmyndigheden vil anfægte det angivne.

Udkastets § 1, nr. 24

Af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 24 fremgår det dog, at det ikke er hensigten, at indbetalte beløb skal kunne spores tilbage til dokumenternes parter. Finansrådet antager (ikke mindst på baggrund af tidligere drøftelser ved møde d. 15. maj 2006 i SKAT med deltagelse af Skatteministeriet), at selvom det ikke er hensigten at SKAT skal kunne spore de enkelte beløb til sagens parter, vil det enkelte beløb kunne spores tilbage til en unik "ident", kendt af angiveren.

I forhold til indførelse af angivelsesordning anfører Finansrådet, at der vil

Lovforslaget er præciseret i overensstemmelse hermed.

I relation til kontrollen af storkundens samlede betaling af afgift vil reglerne om ordinær og ekstraordinær genoptagelse af periodens afgiftstilsvær (med underliggende transaktioner) i skatteforvaltningslovens § 31 og 32 finde anvendelse. Dette betyder, at SKAT i ordinære situationer har mulighed for at kontrollere afgift – og eventuelt efterregulere afgift i op til 3 år efter afgiftsperiodens udløb. En frist for told- og skatteforvaltningen på 10 bankdage til at anfægte storkundens angivelse vil ikke ændre på disse regler.

Der henvises til bemærkningerne til Advokatrådets høringsvar.

Indførelse af storkundeordningen

	<p>være vanskeligheder forbundet med at være tilmeldt storkundeordningen, såfremt angivelsesordningen indføres inden overgangen til digital tinglysning.</p> <p>For så vidt angår forslaget om ændring af forfaldstidspunktet for tinglysnings- og registreringsafgiften er det Finansrådets forståelse, at det fortsat i det digitale system vil være muligt at trække et dokument tilbage fra tinglysning.</p> <p>Udover bemærkningerne til udkast til ændring af tinglysningsloven har Finansrådet anført en række ønsker til forbedringer af tinglysningsafgiftsloven.</p>	<p>vil ske i samråd med relevante interessenter.</p> <p>Det vil kun være muligt at trække et dokument tilbage fra tinglysning, såfremt dette er udtaget til manuel behandling, idet tinglysningen i modsat fald sker i realtid.</p> <p>Skatteministeriet har noteret sig Finansrådets bemærkninger.</p>
<p>Realkreditrådet</p>	<p>Ændringerne i tinglysningsafgiftsloven afledes primært af indførelsen af det digitale tinglysningssystem. Realkreditrådet lægger derfor helt afgørende vægt på, at SKAT og Domsstolsstyrelsen nøje afstemmer afgiftsreglerne med reglerne for det digitale tinglysningssystem og sikrer, at der er en fuld harmoni og om muligt synergi mellem regelsættene.</p> <p>Der bør derfor udvises åbenhed over for, at fjerne nogle af de eksisterende uhensigtsmæssigheder i afgiftslovgivningen i det omfang, disse videreføres i det digitale tinglysningssystem.</p> <p><i>Ad § 1, nr. 9 (§ 5, stk. 2)</i></p> <p>Den tidsmæssige sammenknytning mellem anmeldelse til tinglysning af det nye pantebrev og underskriften heraf samt aflysningen af det gamle pantebrev har i praksis givet anledning til betydelig usikkerhed og varierende fortolkning fra SKAT. Dette har skabt usikkerhed og har belastet ekspeditionerne hos realkreditinstitutterne m.m. Digitaliseringen giver nye muligheder for via registreringerne og dataene i de digitale dokumenter og i tinglysnings-systemet at kontrollere, om der kan ske afgiftsoverførsel fra et dokument til et andet. Disse muligheder bør udnyttes maksimalt.</p> <p>Forslaget indfører et krav om afgivelse</p>	<p>Som det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen er der med den forslåede ændring i tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 2 ikke tilsigtet nogen materiel ændring af fortolkningen af bestemmelsens krav om samtidighed.</p> <p>Der henvises til bemærkningerne</p>

	<p>af en erklæring som betingelse for at kunne overføre afgift. En erklæring hænger principielt ikke godt sammen med digitaliseringen. Samtidig vil det på basis af registreringerne i tinglysningsystemet entydigt kunne afgøres, om lovens tidsmæssige betingelser for afgiftsoverførsel er opfyldte. Det afgørende for afgiftsoverførsel skal ikke være eksistensen af en erklæring, men om de materielle, kontrollerbare betingelser er opfyldte.</p> <p>Forudsat en uændret videreførelse af lovens formelle regler for afgiftsoverførsel, kan ændringerne i lovbestemmelsen kan derfor begrænses til, at ordene "senest samtidig med" erstattes af "inden".</p> <p>Realkreditrådet ønsker en anden formulering af nr. 1, da det ikke fremgår klart, at det hidtidige pantebrev ikke må være aflyst før det nye anmeldes. Desuden synes kravet om, at anmeldelsen til tinglysning af det nye pant skal ske på vilkår om aflysning af det tidligere pant, at indebære, at det nye pantebrev må afvises, da vilkåret ikke er opfyldt (idet adgangen til afgiftsoverførsel jo så ville være bortfaldet).</p> <p>Hvis der skal indføres en erklæring, bør denne alene vedrøre, at afgiftsoverførslen er betinget, mens anmeldelsen/tinglysningen er ubetinget. Erklæringen kunne i givet fald blot indeholde en formulering om, at der overføres afgift i h.t. tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 2. Med henblik på erklæringen og så efter sin ordlyd omfatter nedlysninger og samtidig afgiftsoverførsel til et nyt pantebrev, bør det fremgå, at afgiftsoverførslen alene er betinget af, at det gamle pantebrev aflyses i det omfang, det afløses af et nyt pantebrev.</p> <p><i>Ad § 1, nr. 10 (§ 5, stk. 2, 5. pkt.)</i></p> <p>Realkreditrådet mener ikke at det er nødvendigt at afgive en erklæring, jf. i øvrigt bemærkningerne ovenfor.</p> <p>Realkreditrådet ønsker derudover en</p>	<p>til Finansrådets høringssvar.</p> <p>Forslaget til § 5, stk. 2, er blevet præciseret i overensstemmelse hermed.</p> <p>Skatteministeriet mener ikke, at vilkåret ikke vil være opfyldt. Det skyldes, at vilkåret relaterer sig til erklæringen om aflysning og ikke til selve aflysningen. Vilåret har alene betydning for afgiftsbetalingen og ikke for den tinglysningsmæssige ekspedition.</p> <p>Der henvises til bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 9, dvs. til bemærkningerne til Finansrådets høringssvar.</p>
--	---	--

	<p>præcisering af ordet "straks".</p> <p><i>Ad § 1, nr. 14 (§ 7, stk. 2)</i></p> <p>Formuleringen forudsætter, at der kan tinglyses flere rettigheder ved samme dokument. Dette er ikke muligt i det digitale tinglysningssystem, jf. også bemærkningerne til bestemmelsen. Derimod kan samme rettighed tinglyses på flere ejendomme/aktiver. Formuleringen bør justeres.</p> <p><i>Ad § 1, nr. 22 (§ 16)</i></p> <p>I de almindelige bemærkninger under 2.1.2. anføres, at det ikke i det digitale tinglysningssystem er muligt at tilbagekalde dokumenter. Umiddelbart er vi ikke bekendt med, at den nuværende adgang til at tilbagekalde dokumenter bliver fjernet i det digitale tinglysningssystem.</p> <p><i>Ad § 1, nr. 23 (§ 17)</i></p> <p>Realkreditrådet går ud fra, at der ikke stilles krav om sikkerhedsstillelse over for realkreditinstitutter.</p>	<p>Der henvises til bemærkningerne til Finansrådets høringssvar.</p> <p>I det digitale tinglysningssystem vil det kun være muligt at tinglyse én type rettighed i hver tinglysningsekspedition, jf. tinglysningslovens § 9, stk. 3, som affattet ved lov nr. 539 af 8. juni 2006. Det vil dog være muligt at tinglyse flere rettigheder ved samme dokument, blot rettighederne er af samme type. Dette kan for eksempel være tilfældet ved anmeldelse af enslydende deklARATIONER, der vedrører forskellige parter.</p> <p>Der henvises til bemærkningerne til Finansrådets høringssvar.</p> <p>I princippet vil alle storkunder være omfattet af reglerne i den foreslåede § 17 om sikkerhedsstillelse. Det skal dog bemærkes, at ingen storkunder vil blive mødt med andre krav om sikkerhedsstillelse, end dem der fremgår af opkrævningsloven. Enhver ny storkunde vil før registreringen hos told- og skatteforvaltningen blive vurderet efter Trip-Trap-Træsko-princippet i opkrævningsloven. Storkunden vil alene blive afkrævet sikkerhedsstillelse, såfremt kunden er i restance med øvrige skatter og afgifter m.v. Disse regler finder ligeledes anvendelse for registrering for alle de øvrige afgifter hos told- og skatteforvaltningen.</p>
--	--	---

	<p><i>Ad § 1, nr. 24 (§ 18, stk. 2)</i></p> <p>Det fremgår af bemærkningerne, at autoriserede anmeldere skal være storkunder. Umiddelbart synes det ikke absolut nødvendigt, at der sker en sådan sammenknytning.</p> <p>Under alle omstændigheder må kriterierne for at kunne blive storkunde afpasses efter tinglysningslovens regler, således at tinglysningsafgiftslovens regler om registrering som storkunde ikke på nogen måde er begrænsende for adgangen efter tinglysningsloven til at blive autoriseret anmelder. I den forbindelse kan det oplyses, at nogle aktører, som opfylder betingelserne for at være autoriseret anmelder, kan have relativt få tinglysningssekspeditioner.</p> <p>Det fremgår, at en storkunde fremover skal hæfte for afgiften på de dokumenter, storkunden har anmeldt. Behovet for denne hæftelsesregel ved siden af de gældende hæftelsesregler bør overvejes.</p> <p><i>Ad § 1, nr. 26 (§ 20, stk. 1)</i></p> <p>Den ændrede formulering synes ikke helt at tage højde for, at afgiften for storkunder ikke forfalder ved "tinglysningen eller registreringen" men efter reglerne i opkrævningsloven, som indeholder regler om forsinket betaling. Formuleringen af reglen bør afspejle dette.</p> <p>Realkreditrådet ønsker endelig en nærmere beskrivelse af, hvordan storkundeordningen i praksis tænkes at skulle</p>	<p>Der henvises til bemærkningerne til Finansrådets høringssvar.</p> <p>Der henvises til bemærkningerne til Advokatrådets høringssvar.</p> <p>Bestemmelsen har til hensigt at fastslå, at anmeldere ikke bliver debiteret for afgiften, før tinglysningssekspeditionen er endelig. Reglen har til formål at fjerne den nuværende u hensigtsmæssighed, der består i, at alle (også nuværende storkunder) bliver opkrævet fuld afgift, også selvom et dokument afvises fra tinglysning. Som reglerne er udformet i dag, skal (også storkunder) ansøge om tilbagebetaling af den variable afgift – eller anvende muligheden for at genanvende hele afgiften på det afviste dokument ved lysning af samme dokument inden for 6 måneder.</p> <p>Dette vil blive uddybet i lovforslagets almindelige bemærkninger.</p> <p>Udviklingen og indførelsen af an-</p>
--	---	---

	<p>fungere. Det er herunder nødvendigt hurtigt, at få afklaret alle de krav, som storkunderne og disses systemer skal leve op til.</p>	<p>givelsesordningen for storkunder vil ske i dialog med relevante interessenter.</p>
--	--	---

Amtsrådsforeningen, ATP, Dansk Industri, Dansk Landbrug, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, InvesteringsForeningsRådet, Skatterevisorforeningen har alle meldt tilbage, at de ingen bemærkninger har.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Børsmæglerforeningen, Danmarks Nationalbank, Danmarks Skibskreditfond, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Told & Skatteforbund, Den Danske Dommerforening, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Skatteborgerforening, Finans og Leasing, Forbrugerrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forsikring & Pension, HTS-A Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationen, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Landbrugsraadet, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landsskatteretten, Parcelhusejernes Landsforening, Skattechefforeningen, Skatteborgerforeningen har ingen bemærkninger haft til forslaget.

§ X

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 740 af 3. september 2002, som ændret bl.a. ved § 18 i lov nr. 458 af 9. juni 2004, § 81 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, § 11 i lov, nr. 406 af 8. maj 2006 og § 26 i lov nr. 515 af 7. juni 2006, foretages følgende ændring:

1. § 33, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen foretager de fordelinger af ejendomsværdi, grundværdi og eventuelt fradrag i grundværdien for forbedringer, som i øvrigt er fornødne til gennemførelsen af bestemmelser i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme og lov om lån til betaling af ejendomsskatter.”.

Til § X

Til nr. 1

Vurderingslovens § 33, stk. 2, blev ændret ved § 11 i lov nr. 406 af 8. maj 2006. Ændringen trådte i kraft den 10. maj 2006 og har virkning fra og med 1. januar 2006. Ved § 26 i lov nr. 515 af 7. juni 2006 blev vurderingslovens § 33, stk. 2, ændret igen. Ændringen blev foretaget i den affattelse af § 33, stk. 2, der var gældende før ændringen af bestemmelsen ved § 11 i lov nr. 406 af 8. maj 2006. I indledningen til lovændringen var der imidlertid bl.a. henvist til § 11 i lov nr. 406 af 8. maj 2006. De to ændringer har givet anledning til tvivl om affattelsen af § 33, stk. 2. Det foreslås derfor at affatte § 33, stk. 2, på ny.

§ Z (ikræfttrædelse)

Stk. 2. § X har virkning fra og med 1. januar 2006.

